

Sygn. akt III AUz 496/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko del. SSO Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego J. S.

na postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 maja 2013 r. i 13 września 2013r. sygn. akt VII U 612/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenia

SSA Jolanta Hawryszko SSA Anna Polak del. SSO Beata Górską

III AUz 496/13

UZASADNIENIE

W dniu 25 marca 2013 roku ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji ZUS z dnia 15 lutego 2013 roku o odmowie prawa do emerytury.

Sprawa została zadekretowana w sądzie pod sygnaturą VIIU 612/13.

Kolejną decyzją z dnia 17 maja 2013 roku organ uchylił w całości zaskarżoną decyzję z dnia 15 lutego 2013 roku.

Sąd Okręgowy przywołał treść art. 476 §2 kpc zgodnie z którym, przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych.

Wskazał, że w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Zakres i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza

treść decyzji organu rentowego. Decyzja zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego przedmiotem i celem jest ustalenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub ich wysokości. Ubezpieczony przedstawia w nim wszelkie okoliczności wiążące się z warunkami stawianymi przez ustawę dla przyznania lub ustalania wysokości świadczeń. W późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala prawa do świadczeń, i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477[1] § 2, art. 477[14] § 2 i art. 477[14a] kpc) – porównaj postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 maja 1999 r. II UZ 52/99, OSNAPiUS 2000/15 poz. 601.

Sąd Okręgowy podkreślił, że w niniejszej sprawie decyzja będąca przedmiotem zaskarżenia została uchylona przez organ i „zastąpiona” inną decyzją, która mogłaby być ewentualnie przedmiotem innego postępowania sądowego (o ile zostanie od niej wniesione odwołanie).

Zdaniem Sądu Okręgowego wyrokowanie co do zasadności decyzji z dnia 15.2.2013 roku stało się nie tylko zbędne, ale wręcz niedopuszczalne bowiem przestał istnieć przedmiot zaskarżenia.

Na marginesie zaznaczył, że przedmiotowe rozstrzygnięcie nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy wywołanej ewentualnym odwołaniem ubezpieczonego od decyzji z dnia 17 maja 2013 roku, która dotyczyłaby innej decyzji i toczyła się niezależnie od niniejszego postępowania.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 355 k.p.c., umorzył postępowanie

Zażaleniem z dnia 7 czerwca 2013r. ubezpieczony wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie przez sąd odwołania od decyzji z dnia 15 lutego 2013r. w sprawie emerytury, zwolnienie w całości od opłaty sądowej od zażalenia i zwolnienie od poniesienia kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.. W uzasadnieniu podał jedynie, że skoro odwołanie zostało wniesione, to winno być rozpoznane przez Sąd Okręgowy w Szczecinie.

Zarządzeniem z dnia 8 lipca 2013r. przewodniczący, na podstawie art. 102 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 130 kpc zarządził zwrot wniosku J. S. z dnia 7 czerwca 2013r. o zwolnienie od kosztów sądowych albowiem ubezpieczony wbrew zobowiązaniu Sądu nie złożył oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym, zawierającego wszystkie wskazane w zobowiązaniu dane.

Ubezpieczony złożył na powyższe zarządzenie zażalenie, w którym wniósł o uchylenie zarządzenia z dnia 8 lipca 2013r. i zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych od wniesionego zażalenia i kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego. Złożył również wniosek o dopuszczenie dowodu z akt sprawy VII U 4021/12, w której to sprawie ubezpieczony został zwolniony od ponoszenia kosztów.

Kolejnym zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 września 2013r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie na zarządzenie przewodniczącego z dnia 8 lipca 2013r. bowiem jest ono niedopuszczalne z mocy ustawy. Sąd Okręgowy wskazał, że katalog postanowień sądu oraz zarządzeń przewodniczącego podlegający zaskarżeniu w drodze zażalenia wskazany w treści art. 394 kpc nie zawiera zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Jako niezaskarżalne, takie zażalenie na podstawie art. 397§2 w zw. z art. 370 kpc podlega odrzuceniu. Na marginesie jedynie podał, że ubezpieczony zdawał sobie sprawę, że oświadczenie o stanie majątkowym i rodzinnym składał do innego postępowania. Ponadto nigdy nie składał wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu tylko wniosek o zwolnienie od kosztów i tylko taki wniosek został zwrócony.

Powyższe postanowienie zaskarżył ubezpieczony zażaleniem z dnia 25 września 2013r. Wniósł o uchylenie w całości postanowienia z dnia 13 września 2013r., zasądzenie zmiany postanowienia poprzez dopuszczenie do rozpoznania zażalenia i zwolnienie w całości z kosztów sądowych oraz od opłaty sądowej od wniesionego zażalenia.

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2013r. Sąd Okręgowy zwolnił ubezpieczonego J. S. od obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia wniesionego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 września 2013r. i oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenia ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

W sprawie podkreślić należy, że Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wyprowadził z nich trafny wniosek, iż uchylnie decyzji zaskarżonej w niniejszej sprawie i „zastąpienie” jej inną decyzją, która mogłaby być ewentualnie przedmiotem innego postępowania sądowego, skutkuje uznaniem, że wyrokowanie co do decyzji z dnia 15 lutego 2013r. stało się nie tylko zbędne, ale wręcz niedopuszczalne bowiem przestał istnieć przedmiot zaskarżenia, stąd też Sąd ten właściwie zastosował art. 355 kpc. W ocenie Sądu Apelacyjnego odmienne stanowisko prowadziłoby do sytuacji, w której sąd samodzielnie by rozstrzygał co do prawa do świadczenia w zastępstwie organu rentowego. Jak słusznie podał Sąd Okręgowy, mimo że sąd samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jednak rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji. Skoro organ rentowy uchylił zaskarżoną decyzję to stanowisko Sądu Okręgowego, co do umorzenia postępowania należało uznać za słuszne.

Odnosząc się do zażalenia na postanowienie z dnia 13 września 2013r., którym Sąd Okręgowy odrzucił zażalenia na zarządzenie przewodniczącego z dnia 8 lipca 2013r., którego przedmiotem był zwrot wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w związku z niezuzpełnieniem braków formalnych tego wniosku poprzez złożenie przez powoda oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinny - w ocenie Sądu Apelacyjnego podnieść należy, że zażalenie nie zawiera jakichkolwiek treści, które mogłyby podważyć słuszność rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. W szczególności ubezpieczony raczy nie zauważyć, na co wskazywała Sąd Okręgowy, że takie zażalenie jest niedopuszczalne z mocy prawa. Sąd Okręgowy przywołał stosowne przepisy i na ich podstawie wyciągnął słuszne wnioski. Ubezpieczony jak sam wskazał dołączył oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym do sprawy o sygn. VII U 4021/13 i tym samym nie mógł oczekiwać zwolnienia od kosztów na etapie objętym zaskarżonym postanowieniem.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny uznał zaskarżone rozstrzygnięcia za prawidłowe i na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c., zażalenia ubezpieczonego oddalił w całości.

del. SSO Beata Górka SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko